

Antal Tímea: véremben van a népzene

Létrehozás: 12/13/2016 - 19:46

Szerző: Aranyi Péter

 [1]

Antal Timivel és zenekarával a Vörösmarty téri Hard Rock Caféban ültünk le egy fagyos, decemberi estén beszélgetni. Eleinte féltem attól, ez a hely nem passzol majd hozzájuk, de rájöttem, hogy leginkább én tűnhettem nem odaillőnek.

Kapcsolódó cikkek:

[Antal Tímea: nem díva és nem celeb](#) [2]

[Antal Timi idén új albummal jelentkezik](#) [3]

A 23 éves, bánffyhungyadi lányban és a fiúkban annyi energia, terv és elképzelés van, hogy én a magam harminc évével egészen öregembernek éreztem magam mellettük a lehető legjobb értelemben. Ha holnaptól csak az ő koncertjeikre kellene járnom, egyáltalán nem bánnám, tudom, hogy rendben lenne a zenei ízlésem a következő egy-két évtizedre. Antal Tímea és zenekara nemrég új albummal jött ki és biztosan nem állnak meg a nagylemezig.

Kezdjük kicsit távolabbról, legutóbb az Eurovíziós Dalfesztivál hazai válogatója kapcsán [beszélgettünk](#) [4]. Hogyan élted meg, hogy nem te nyerted meg? Mi történt Veled azóta?

Timi: Nem éltem meg csalódásként, hogy nem én kerültem ki. Nagyon szeretek versenyezni, ezért az itthoni eurovíziós válogató nagyon pozitív élmény volt számomra. Ráadásul akkor kezdtem el rockosabb irányba menni a Malek Miklós által szerzett Woke Up This Way című számmal. Azóta nagyon sok minden változott a zenei világomban. Az Eurovízió óta számtalan single-t adtam ki, melyhez készültek klipek is és az „Elég” című dalommal megjelent egy olyan irány, amely felé szeretnék tovább haladni, egy sokkal kiforrottabb, komplexebb formában. Alapvetően mindig is szerettem volna zenekarral dolgozni, nem véletlen, hogy a magyar válogatóra is zenekarral mentem, igaz, az még egy teljesen más formáció volt. Alapvetően én inkább úgy gondolom, hogy magamhoz képes sokat fejlődtem az Eurovízió óta.

A saját zenekar ötlete mihez köthető? Hirtelen jött ötlet, vagy egy gyerekkori álom beteljesülésének tekinthető?

Timi: Gyerekkorom óta énekelek és én abban az időben nőttem fel, amikor még zenekarok koncerteztek, nem pedig egyedülálló emberek álltak a színpadon egy CD-lejátszó mellett. Nekem értelemszerűen az volt az elképzelésem már akkor is, hogy egyszer saját zenekarral adjak koncerteket, nem pedig egyedül. Ehhez képest voltak mellékutcák, nem mindig úgy sikerültek a dolgok, ahogy szerettem volna, de azt gondolom, hogy pont ezek a zsákutcák voltak azok, melyek hozzásegítettek ahhoz, hogy végül azon az úton járjak, amin eredetileg is járni akartam. Ha egy zenész a kezébe veszi a hangszerét, akkor ott már történik valami, ami egészen más, mint amikor egy gépen gombokat nyomkodunk, ami persze nyilván nagyon jól szól és könnyedén kivitelezhető

zenekar nélkül is. Én azt szeretném, hogy a zenénkben benne legyen az élő zene varázsa. Egy dob- vagy gitárszólót semmi sem helyettesíthet igazán. Fontos számomra az is, hogy ne legyen szükség képi világra annak érdekében, hogy élvezhető legyen a zenénk.

Van valami, amit az elmúlt öt évben másképp csináltál volna a karriered szempontjából?

Timi: Igen, az elejétől kezdve zenekarral dolgoznék. Erdélyben leginkább versenyekre jártam és nem volt egy kialakult zenekarom. Viszont onnantól fogva, hogy sikerült meglépni egy lépcsőt, úgy kellett volna folytatni az utat, ahogyan most csinálom. A rajongótáborom valamelyest persze átalakult, annak idején én is picivel fiatalabb voltam, ezért fiatalabbaknak énekeltem. Most viszont már nem feltétlenül tudnék úgy énekelni a tizenévesek számára, ahogyan azt ők szeretnék. Szóval, ahogyan én fejlődtem, úgy változott a zenei világom és ezzel együtt változott az a réteg is, aki most a zenekar rajongótáborának tekinthető. Nyilvánvalóan voltak olyanok, akik elfordultak, vagy csak addig voltak érdekeltek ebben a dologban, amíg ott voltam a TV-képernyőjén, de szerintem ez még alakulhat.

Lehet azt mondani, hogy a jövőben hátat fordítasz a bulvárnak?

Timi: Én régebben sem feltétlenül szerettem volna szerepelni a bulvárbán mindenféle magánéleti történésekkel. Nem is tudom, hogyan fogalmazzak szépen, mindig próbáltam az ilyen értelmetlen dolgokból kivonni magam. Ez nagyon sokszor nem sikerült, mert vannak olyan szituációk, amikor ez kivitelezhetetlen. Emellett rengeteg kitalált történet keringett rólam a sajtóban. Nem én vagyok az egyetlen a szakmában, akivel ez megtörtént, viszont ezzel utólag már nem nagyon tudok mit kezdeni. De jól érzed, hogy szeretnék inkább a zenénkkal kitűnni és szeretném, ha inkább az kerülne előtérbe. Szeretnék valami olyat nyújtani az embereknek, ami kicsit komolyabb és mélyebb. Persze nem azt mondom, hogy nem mesélek szívesen a gyermekkoromról, mert az mondjuk nem bulvár, de a fő vonal számomra a zene marad. Szeretnék ebben maradandót alkotni.

Balról-jobbra: Demkó Gergő, Antal Tímea, Kőrösi Tamás és Faragó Viktor

Szülővárosodban még mindig nyomon követik a sikereidet?

Timi: Bánffyhungyadon mindig nagyon kedvesen fogadnak. Mindenki tud mindenről, azt érzem és látom, hogy továbbra is büszkéek rám és ezt nagyon köszönöm nekik, mert úgy tűnik, hogy érdekli őket a dolog. Igyekszem mindig úgy cselekedni, hogy ez ne változzon és törekszem arra, hogy megháláljam az otthoniak szeretetét és támogatását.

Hogyan állt össze a zenekar, hogyan ismertétek meg egymást?

Timi: Én jelenleg az MZTSZ Kőbányai Zenei Stúdió hallgatója vagyok, és az idén fogok végezni. A srácokat ezen a helyen ismertem meg. Faragó Viktor a gitárosunk, Kőrös Tamás a basszusgitárosunk, Demkó Gergő pedig a gitárosunk és dalszerzőnk egyben. A dobokért Borbély Lőrinc felel, viszont ő most sajnos nem tudott eljönni az interjúra. A bandában eleinte Tomi, Lőrinc és Viktor volt benne, később Gergő is csatlakozott.

Gergő: Timivel úgy találkoztunk, hogy idén januárban egy hangszerceg bemutatóján vettem részt, ahol én voltam a billentyűs demonstrátor. Ott ismerkedtünk meg és hamar kiderült, megvan közöttünk a kémia.

Nem tudok elmenni amellett, hogy zenesuliba jársz...

Timi: Szükségem volt a zenesulira, mert eddig csak hangképzésben vettem részt. A zenét korábban nem tanultam, így például sem a szolfézssal, sem a zeneelmélettel nem voltam tisztában. Mindenféleképpen szerettem volna egy kicsit belelátni a zenének abba az oldalába, amikor például kottából kell olvasni. Nagyon tetszik a tanulás és sokat is segít. Egyrészt azt kaptam ettől a sulitól, amit vártam, másfelől pedig barátokra, valamint csodálatos zenésztársakra leltem. Ezek a fiúk külön-külön is fantasztikus zenészek és együtt is azok tudnak lenni.

Milyen stílusú zenét játszatok, mi áll hozzátok a legközelebb?

Timi: Hozzánk a pop-rock műfaj áll a legközelebb, ezért alapvetően ez volt az az irány, amit az indulástól képviselni szerettünk volna, de mivel az albumon helyet kapott egy népdalfeldolgozás is, ezért sokoldalú zenekarként tekinthet ránk a közönség. Hozzá kell tennem, hogy mindig szerettem volna a saját dalaimat úgy hallani, hogy már eleve rockosabban vannak felvéve.

Mit lehet tudni az új lemezeiről?

Timi: A „Még az úton” című lemezünk nem olyan régen jelent meg és valóban ez a korong tekinthető a közös utunk kezdetének. Az az új vonal, illetve az az új hangzás, amit a jövőben szeretnénk tovább vinni, az ezen a lemezen jelenik meg először. Az album címadó dala egy népdalfeldolgozás, melyet a Gergő talált ki. Emellett megtalálható rajta még két, új köntösbe öltöztetett dal, a „Közelebb” és az „Elég”. Helyet kapott továbbá két új dal is, „Tengerké” és „Álmomban” címmel. Előbbinek részben Herold Péter írta a dalszövegét, mellette pedig én és Demkó Gergő vagyunk a további szerzők. Az „Álmomban” című számot pedig Gergővel ketten szereztük, ráadásul ez az első olyan dal, aminek a szövegét én írtam. Nagyon félttem ettől, mert kishitű vagyok a dalszövegírást illetően. Az új lemezünknek komolyabb és mélyebb hangvétele lett. Azt hiszem, ezen az albumon érezhető lesz, hogy felnőtté váltam ebben a szakmában és egy sokkal érettebb, letisztultabb hangzást élvezhetnek majd a rajongók.

Video of Antal Tímea - Még az úton (Official Audio)

Mikor jöhet a nagylemez?

Gergő: Terveink szerint másfél éven belül akár valósággá is válhat. Nyilván egy nagylemez elkészítése hosszú folyamat, tehát mondjuk 12 számot felvenni és összerakni jóval időigényesebb. Viszont addig várhatóan több dalhoz is készítünk majd videoklipeket.

Mikor lesz lemezbemutató koncert?

Timi: Az új album egyes dalait nemrég Dunaújvárosban hallhatta a közönség, ugyanakkor igazi lemezbemutató koncertnek a december 14-i, Spinoza-házban tartandó est lesz tekinthető. Ott lesz először hallható az összes dal az új albumról, emellett számtalan feldolgozást is hallhat majd a közönség. A szerdai, 19 órakor kezdődő koncert érdekessége, hogy a teljes zenekari csapat egy háromfős vonósszekcióval egészül ki. Ezen a 90 perces koncerten a rajongóknak lehetőségük nyílik megvásárolni az új lemezt.

Miért pont színházteremre esett a választásotok a lemezbemutató kapcsán?

Gergő: Igazság szerint ez az én agyszüleményem volt. Amikor szóba jött ez a karácsonyi koncert, akkor mondtam a Timinek, hogy olyan helyre lenne szükség, ahová effektíve koncertre megy az ember, tehát nem azért, hogy lemenjen szórakozni valahová, ahol éppen ott van egy énekes, vagy énekesnő, hanem kifejezetten a zenei élményért. Persze manapság rengeteg akusztikus felállás van, de az volt a célunk, hogy ne átlagos élményt adjunk, hanem egy annál sokkal élvezetesebbet, ezért kiegészítettük a zenekarunkat két hegedűvel és egy csellóval. Ez így már máshogy szól, van egy egyedibb, élvezhetőbb és teljesebb hangzása. Ezért esett a választás a színházteremre, ami egy megfelelő helyszín egy ilyen koncert számára.

Melyik népdalt dolgoztátok fel az albumon?

Timi: ez egy erdélyi, kalotaszegi népdal. De én nagyon szívesen énekelnék más tájakról is népdalokat, csak az a baj, hogy nem tudok. Szóval fiúk, ha ti tudtok, akkor tanítsatok meg! Én alapvetően azt gondolom, hogyha bárkinek van a csapatból egy jó ötlete, akkor abból azonnal elkezdzünk dolgozni és táplálkozni, tehát nincs kifejezetten az, hogy csak egyvalaki lehet a főnök. Nyilván mindenkinek számít a véleménye és a dolgok közös együttműködés keretében alakulnak ki. Persze ez nagyon nehéz, a fiúk nyilván erről többet tudnának arról mondani, hogy milyen csapatban dolgozni és alkotni, mert nekem még teljesen új.

Autentikusan szeretsz népdalokat énekelni, vagy inkább modernizált változatban?

Timi: A népdalokat képtelen vagyok popposan, vagy másként csinálni, mert nagyon figyelni kell a hajlításokra. Ha kéri tőlem, akkor se megy másképp. Ha egyedül énekelek népdalt, akkor a hajlításokon keresztül a tájszólásokig mindent úgy csinálom meg, ahogyan azt kell, mert ebben nőttem fel és ez a véremben van. Ahogy a néptánc is, hiszen hétéves koromtól fogva 12 éven át néptáncoltam.

Érdekes, ha rátok néz az ember, akkor inkább egy punk zenekar ugrik be, mégis népdalfeldolgozásról beszéltek.

Gergő: Ez érthető, hiszen a pop mellett mindnyájunknál ott van a rock is, mint közös nevező. Én például Richie Samborán nőttem fel, akinek, ha jól látom ott lóg a gitárja szemben, a falon. Erről a népzenei vonalról azt kell tudni, hogy miután Timivel jobban megismertük egymást, akkor úgy éreztem, hogy van benne valami, ami kikíváncozik belőle, de nem tud felszínre törni. Nagyon sok időt töltöttünk már eddig együtt és azt figyeltem meg, hogy általában, ha elkezdi dudorászni valamit, akkor az biztosan népdal. Sokat mesélt a régebbi dalairól, tudtam, hogy néptáncolt, illetve azt, hogy énekelt is népdalokat. Egyszer bevillant nekem, hogy érdemes lenne ezzel foglalkozni, ezért egyszer megkértem, írja le azt az öt népdalt, amelyek először az eszébe jutnak. Mire hazajött, addigra már megvolt a szám alapja. Csak hozzáteszem, hogy ő erdélyi, én pedig felvidéki vagyok, nekem édesanyámék néptáncoltak és én úgy nőttem fel, hogy táncpróbákra jártam velük. Igazából mindkettőnkhez közel áll a népzene, és ahogy tapasztalom, a zenekarhoz is. Magyarországon mindenki tud azonosulni ezzel a műfajjal.

A Spinoza-házban tartandó akusztikus koncert lemezbemutató is lesz egyben

Ez a kérdésem elsősorban a srácokhoz szól: mivel foglalkoztatok azelőtt, mielőtt beszálltatok volna a bandába?

Gergő: Én alapvetően session zenészként dolgoztam az elmúlt tíz évben, ami gyakorlatilag a kenyérkereső állásom is volt egyben. Tíz éve költöztem Budapestre a Kassa melletti, Szepsi nevezetű kisvárosból. A tanulmányaimat a csepeli Egressy Béni Szakközépiskolában végeztem el, de ezt követően már nem tanultam tovább, mert jöttek a zenekarok. Az első együttes, amiben játszottam, az a Bon-Bon volt. Eddig rengeteg jó koncerten vettem részt, de úgy gondolom, hogy most már itt az idő, hogy kibontakozzak egy kicsit.

Viktor: Eddig én is sessionködtem. Korábban mindenfélét játszottam előtte, volt metál, pop, fusion, tényleg mindennel foglalkoztam, amihez csak kedvem volt, előszeretettel kalandozgattam a stílusok között. Hangulatfüggő mit szeretek csinálni, kedvelem még a funky-t is, de játszottam korábban dzsesszt is. Emellett vállalom gitároktatást, felkészítek konzira énekeseket, vagy olyanokat, akik jönnek hozzám. Persze most is sessionködöm is még, ha időm úgy engedi.

Tamás: Eddig én is session-zenészként éltem az életemet. Volt, amikor több koncertre, volt amikor csak egy fellépésre hívtak és volt olyan idő is, amikor állandó session zenekarral léptem fel. Emellett voltak és vannak saját projektek is. Nekem még másfél év van a kőbányai suliból és próbálok minél több időt a gyakorlásra és a tanulásra fordítani.

Mennyire nehéz kitűnni számotokra így a médiában, hiszen Magyarországon nagyon sok tehetséges előadó van. Ütköztetek-e eddig bármilyen akadályba a zenekar elindítása során?

Timi: Azt gondolom, hogy ez a szakma alapvetően nagyon nehéz és szerintem a legnagyobbaknál is mindig vannak akadályok. Ezek arra jók, hogy jobban összekovácsolják a társaságot, emellett a

kudarcból is lehet tanulni. Ha lehetne, én azt kívánnám magunknak, hogy soha ne legyen semmi probléma, vagy akadály előttünk, de nyilván mindig adódhatnak nehéz helyzetek. Eddig szerencsére gördülékenyen tudtuk csinálni a dolgainkat és egy remek banda jött össze emberileg és szakmailag is. Biztos, hogy nem lesz könnyű, de szerintem minden azon fog múlni, hogy mi mennyire szeretjük ezt az egészet és mennyit vagyunk képesek megtenni ezért a csapatért. Ha tudunk valami olyat alkotni, ami sokaknak tetszik és sok réteget vonz, akkor nem azon fog múlni, hogy hányszor voltunk a címlapon.

Fotók: Aranyi Péter

Tags:

[interjú](#) [5]

[Antal Tímea](#) [6]

[koncert](#) [7]

[zene](#) [8]

Színes:

[Interjú](#) [9]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/antal_timea_veremben_van_a_nepzene

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/koszorus_at_2016.jpg

[2] https://www.melano.hu/antal_timea_nem_diva_es_nem_celeb

[3] https://www.melano.hu/antal_timi_iden_uj_albummal_jelentkezik

[4] http://melano.hu/antal_timi_iden_uj_albummal_jelentkezik

[5] <https://www.melano.hu/tags/interju>

[6] https://www.melano.hu/tags/antal_timea

[7] <https://www.melano.hu/tags/koncert>

[8] <https://www.melano.hu/tags/zene>

[9] <https://www.melano.hu/szines/interju>